

મહારાજ વિજય સંગીત
ગાયન સંગ્રહ-૧

શ્રી ગણેશાય નમાઃ
શ્રી બહુચરાજી સત છે.
**શ્રી બહુચરાજી વિજય સંગીત ગાયન
સંગ્રહ.**

ભાગ (૧) પહેલો.

રચનાર

સ્વામી રામપુરી ઉકારપુરી ઉર્ફે મોહનલાલ

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

ધાંચી કેશવલાલ મગનલાલ

તથા

કડીયા સકરાલાલ ભગવાન

મુ. અમદાવાદ

સંવત ૧૯૫૮

સને ૧૯૦૨

નકલ ૧૦૦૦

અમદાવાદ

પાનકોરને નાકે ધાંચીની વાડીમાં

એ.જે. વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું.

કીમત ૦-૨-૦

સાચા વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
સાચા વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

પરમ. ૪૨૭ ૪૫૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૫૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બહુચરાય વિજય

સંગીત ગાદ્યજનસંગ્રહ-૧

વિષય ૫૨૪.૪ : ૪૬૭

પ્રસ્તાવના.

બાળ્યશાળી બરતખંડના શોખીલા સદગૃહસ્થો તથા દેવી ભક્તો તથા પુત્ર અવસ્થાના મીત્રો પ્રતે નીવેદન કરવામાં આવે છે કે કેટલાક મુખ જતો નીતી ધર્મનો પરીત્યાગ કરી અવળે રસ્તે દોરાવા લાગ્યા. સ્વર્ધર્મ અભીમાન, સ્વજાત અભીમાન અને સ્વદેશ અભીમાન મુકી પર ધર્મને અંદાણુ દરી અંતરમાં ઉતારવા લાગ્યા, થડ મુકી ગળા પાંખડાને બાજવા લાગ્યા, એવા અનીતી બરેલા આચરણ અમારા મીત્રમંડળની પ્રતિજ્ઞાચર થવાથી મારા મીત્રોએ મને બલામણુ દરી કે તમો એક દેવી ભક્તોને ઉપદેશ થવા લાગ્યું એક લઘુ પુસ્તક બતાવે, અને તે બતાવાનું હિતાર્થ એટલુંજ કે કેટલાક મુખ જતો જવાનીના મદમાં દ્રવ્યના લીધે છેક છત્રકાષ્ટ જઈ મહાંતમશ્ન પાડાની પેઠે અભીમાનમાંને અભીમાનમાં મધુપાનનો પુરતો શોક દેવા લાગ્યા આપણને ખરી મહેનત કરી કમાયેલો પૈસો ધર્મ કર્મ મુકીએ મુકી નીચ કામમા વાપરવા લાગ્યા એવા ધર્મવ્રટ અમારી નજરે પડવાથી મેં એ લોકોને સુચાવ કર્યો કે મીત્રો તમારા બાપ દાદાનો ખરી મહેનત કરી મેમવેલો પૈસો તમો ધર્મ કર્મ મુકી નીચ કલ્યામાં વાપરી નકંના અધીકારી શા માટે થાઓ છો, ત્યારે મધુપાનથી મસ્ત થયેલા છાકેલા બીલની માંક પોતાના હૃદયમાં દ્રેસ ભાવ લાવી એવો જવાબ આપ્યો કે અમે દેવીભક્ત છીએ, માટે દેવીનો પ્યાલો શામાટે ન પીયા, ત્યારે મેં એ લોકોને જવાબ આપ્યો કે મીત્રો આલશક્તિ છશ્વરી માનો એટલું પરીબળ છે કે મૃત્યુ પામેલા પ્રાણીને સજીવન કરે છે તથા મોક્ષ મતીએ પહેચાડે છે ત્યારે તે પાપીઓના હૃદય કમળના તમામ અક્ષ અધ થઈ ગયા, એવા નીચ કલ્યા કરનાર મુખ જતોને સતમાર્ગ દોરવા માટે મેં મારી અસ્પૃશ્ય બુદ્ધી પ્રમાણે આ લઘુ પુસ્તક બતાવ્યું છે તે સુધીકારી કથાથ કરશે. આ લઘુ ગ્રંથમાં કોઈ જાતની કાના શીત્રા વીગેરેની બુદ્ધ આવી હોય તો સુધારી પાંચવા મહેનત કરશે.

લી૦

સ્વામી રામપુરી ઉંકારપુરી

શ્રી બહુચરાજી વિજય.

સંમીત ગાયન સંગ્રહ.

સ્તુતી ૧ રાગ શ્રી ગણપતી સુભપદ

શ્રી સરસ્વતી ગણપતીજી, આપો વીમળ મનીજી;

કાપો માજી કુમતીજી, એ—એ—એ—એ

શ્રી.

ધારેલા કારજ કૃણીશુભ થાને, ધર્મ વીજય સૌ જગમાં થાને;

શ્રી દેવે પરમ દયાળુ.

શ્રી.

સ્તુતી ૨ રાગ મને સહાય કરશે મોરારી

લેજો વીનતી સેવકની સ્વીકારીરે, દરશણ દેજો બહુચરમા મારી;

દેતો સંહારી સદા સુખકારી, મા ભક્તિ કરે સૌ તમારી. લેજો.

સોલંકી પુત્રીને પડજો બતાવી મા, લીધાં છે એને ઉગારી;

સેવક જનની લાજ રાખો છો, આજ્ઞા પુરો છો અમારી. લેજો.

સ્તુતી ૩ રાગ સંભરામી શંકર ગીરજાપતી.

જગત જનુની આરાધુરી ઇશ્વરી (૨) ચંડ મુંડ વીદ્યકે તાપ્પા;

ભય હરી જ્યં કરી મન હરી મુંદરી, અખીલ જગ આધાર માજી આરા.

તમ ચરણ હું તમ ચરણ હું દુખ હરી, મોક્ષપદ મુને પ્રાપ્ત કરી દે;

તારણી મારણી ભારણી મન કરી, સેવક જનની લાજ રાખો. આરા.

શ્રી સારદાય નમઃ

ગાયન ૧ રાગ પુષ્પ થયો છે ખેલ સજનો.

રાજેશ્વરી મુજ માત, આરાસુરી રાજેશ્વરી મુજ માત. (૨)
 મયા કરીને દુઃખજ કાપો, ભાગોને મનની બાંત. આરાસુરી
 પુરા અધુરા બાળક તારા, દરશન દ્યો સાક્ષાત. આરાસુરી
 રીદી સીદીમાં વૃદ્ધીજ કરજો, ઝલી અમારો હાત. આરાસુરી
 ઉપકાર તારો શ્રીની ઉપર, કીધો તે વીખ્યાત; આરાસુરી
 કાળ કોષને દુર કરી દે, સખી અમોપર હાત. આરાસુરી
 રમત ગમત કરીએ ક્ષણ ક્ષણ, તુજ શરણે દીનરાત. આરાસુરી
 પુરા શુરાના હૃદયે રહો છો, કપા કરી મુજ માત. આરાસુરી
 રીતી પ્રીતીથી શકરો વીનવે, જાલ કેશવનો હાત. આરાસુરી

ગાયન ૨ રાગ શ્રી જગતપતિ પ્રભુ આપો.

શ્રી આઘ ઇશ્વરી, તું માતુ બહુચરી;
 કષ્ટ કાપો માણ તમો, ધ્યાનમાં ધરી.
 મૃગ વાહની માતુ મારી, અરપો સૌને મુખ;
 ચુરણ કીધા ચંડ મુંડો, હણ્યું દેવનું દુખ. શ્રી.
 માત મહાચરી જગત જનેતા, આપ તણો આધાર;
 ભોગમાયા તું લહેર કરીને, અરણ અમ સ્વીકાર. શ્રી.
 અખીલ શ્રી તુજ શરણે રહે છે, તરવા આ સંસાર;
 ભવાની અમ હસ્ત અંદીને, ભવ ભવ પાર ઉતાર. શ્રી.
 બાળક સર્વે શરણે આવ્યા, કાપો સૌના પાપ;
 કળાનુગ વીશે ભોળા બહુચરા, હર કુમતી સંતાપ. શ્રી.

રાજ્યક અમ શીરપર ગાજે, હરવા સોના ધ્રાણુ:
 ભગત જનોને સહાય થઈને, અરજી હિરમાં આણુ. શ્રી,
 સંવત ૧૯૫૮ સાલે, હતો અસાદ શુભ માસ:
 અલ્પમતીથી અંથ રચ્યો છે, ધારી મન ઉલાસ. શ્રી,
 સકરાલાલ ને કેશવલાલ, ધરે છે તારે ધ્યાન:
 મોહનલાલ તુજ ચાલુ ગ્રહીને, ગાય તલાયક ગાન. શ્રી.

ગાયન ૩ રાગ વંદન કરીએ પ્રભુ.

વંદન કરીએ માણ, તુજ ચરણમાં અમે;
 આનંદ શાંતી કીધી બહુચરમા તમે તો આ સરો. વંદન,
 સેવા, મેવા, લેવા, કરું માણ આપ;
 મટે ભવ પાપ, જપુ તારે જાપ, સેવક સૌ નમે. વંદન.
 ભગિત, મુગિત, ગુગિત, આપો માણ આજ:
 ગરીબ નીવાજ, સુધારો અમ કાજ, વિગારશે તમે. વંદન.
 ગાયન ૪ રાગ માક. શુ કહું બેનો આ શુભ મુને.
 બહુચર બાળી, બહુ કળાબાળી, દીનદયાળી માત:
 જય બોલો, જય બોલો, જય બોલો, જય બોલો,
 ધ્યાનમાં, ધ્યાનમાં, ધ્યાનમાં, ધ્યાનમાં, ધ્યાનમાં ધરો માત. બહુચર
 ફર ફર ફરકે ધન તમારી, મદીર ઉપર સારી આજ:
 જોષ જોષને મુજ મન હરખાઈ, સફળ થયા સૌ જનના કાજ.
 સુખી થાવો, સુખી થાવો. જય જય જય
 દુખ જાવો, દુખ જાવો. જય જય જય
 એમ વિનવે તમને સ્વીકારો અમને દરશન દઈ સાક્ષાત. બહુચર
 ગાયન ૫ રાગ તુને કુમલાણ અરવા.
 લગ્ન અરજી સ્વીકારી, લેજો અરજી સ્વીકારી,

લેજો અરજ સ્વીકારી, (૩) એ માણ મારા. લેજો,
 અંતર્યામી કહું શીર નામી, ભાગો કછની ભારી. હારે. લેજો,
 નીચ ખુદીથી ફંદમાં હુલ્લો, મેલી સેવા તમારી. હારે. લેજો,
 ભવ ભવ ભટકી શરણે આવ્યો, માણ લેજો ઉગારી. હારે. લેજો,
 આપ બાળકપર દયા કરીને માણ દેજો સુધારી. હારે. લેજો,
 કેશર ચંદન ચડાવી સુંદીર, કરે પુન્ય નર નારી. હારે. લેજો,
 અનેક તરેહનાં દુષ્ટ ચડાવું, હાર બનાવું ભારી. હારે. લેજો.

ગાયન ૬ રાગ વખત વીચારો શ્રી હરી. ભજન.
 દયા ધરો દેવી તમે હવે, ધાવો ભગતોની વારે-માણ ધાવો
 માણ તમારો સૌને સહાય, તુજ વીણુ કોણુ તારે.

જુદા આ સંસાર મનમાં તું લે જાણી
 મેલ મીથ્યા અભીમાન, પ્રેમે તુ પરમાણી—પરમાણી
 નથી સગાથી કોઈ. સમજ તુ જીવપ્યારા—જીવપ્યારા
 ભણ લે બહુચર માત, યસે તને સુખધારા—સુખ ધારા

ખોટી આ જવાની મુરખ કાલ ચાલી જસે
 ભણ લે એક માત નહીતો કળ ચાવી ખાસે
 છોડ ખોટો વીચાર મુરખ મનમાં તુ જાણી
 મોહનલાલની વીનતી લે ઉરમાંહી આણી

માર્યા મુગડો આ વાર (૨) માણ્યે કોષ કરી કોષ કરી
 ચડ્યા ભગતોની વાર, મરવાની સ્વારી ધરી સ્વારી ધરી
 તમે સહાય કરો, માણ આવા સમે

દેવી આપ વીના, દુષ્ટ કોણુ દમે
 તમે ગાન ભકિત, આપો શક્તિ
 માણ તમેને, અમારી છે વીનતી,

માછ પુરશે આસ (૨) મુરખ તું લે માની લે માની
હરસે વનના તાપ, કરશે તુંજને શાની તુંજને શાની

આપ બાળ બાણી સદા સહાય કરો

સકલલાલની અરજ ઉર ધરો

દેશવલાલના સદાય પાપ હરો

દુખ કાપી સદા સુખ શાન્તી કરો

મોહનલાલ તુંજ ઘસ (૨) આસ રાખે બારી રાખે બારી
સદા તું કરજે સહાય, વીનતી મુજ સ્વીકારી—સ્વીકારી

ગાયન ૭ રાગ ગુલાબી મધુ પાળે મારા રાજ.

પુણુ હુંતો નીસદીન, ખડુચર માત (૨)

છે સુવાણમાં સાક્ષાત (૨)

પુણુ૦

શરીરે સાડી સોબતીરે, શીશ મુંગટ ઝળકાર

કાને કુંડળ ઓપતારે, ગળે મુકતાનો હાર—પુણુ

અરણ્ય સેવા ચહાવું નીસદીન, પ્રીતે પુણુ મંમાય

મનહર મુરતી આપતીરે, દેખી દીક્ષ હરખાય—પુણુ

વીધ વીધ જાતાના પૂરુષ મંગાવી, ગુધાવું સુંદીર હાર

દેશવલાલ આ વીનતી કરે છે, ઉતારો ભવપાર—પુણુ

ગાયન (૮) રાગ નીર ભરવાને ગમતીરે.

દર પુનમે જાયરે, માછ કરો સંગ બારી,

લણી લણી લાગે પાયરે, માછ તુને નરનારી—દર પુનમે

સાખી,

માછ તારા ચોકમાં, માનુની ગરબા ગાય

નમી નમી આપે તાળીઓ, પ્રીતે પ્રીતે ઉપાડે પાય

ગાય હરખ ધરીનેરે, સદા મન સુખકારી

હરે કુમતી અમારીરે, અર્જ તમે સ્વીકારી

દર પુનમે

સાખી,

બવ સાગર સંસારમાં, કષ્ટ આવે કષ્ટ ભય
જવાનીમાં ગોઠા ખાઈતી, મુખ ત્રણપણે પરતાય
વાંચસે અમ વાણીરે, સદાએછે સુખકારી
તરી બસે આ બવધીરે, નહી સૌ નરનારી—

દર પુનમે

સાખી

બવસાગર તરવા સુણે, રાખી મનમાં ધ્યાન
સાચુ વચન મનમાં ધરે, થાય નહી કલ્યાણ
વીનતી મોહનલાલનીરે, માણ લેજો ઉરધારી
વીનવે સકશે પ્રીતેરે, કેશવને કરો સુખકારી—દરપુનમે

ગાયન ૯ રાગ હોળી લાજ રખલે શીયામ અમારી
શ્રી બહુચર માત અમારી, વિનતી લેજો સ્વીકારી—શ્રી
એકરે હાથમાં ત્રીશુળ શોભે, બીજે ખડક કર ધારી
ત્રીજે હાથમાં ચક્ર બીરાજે, ચોથે અવર ખુમી ન્યારી
લીધા દૈતાને સંહારી

શ્રી બહુચર

મરધા કેરી સ્વારી કરી મા, વચન દળ નાંખ્યાં તે મારી;
ખાધેલા મરધા તે પાછળ કહાડ્યા, પરચો દીધો તમે મારી
એવી માણ ખુમી તમારી,

શ્રી બહુચર

મોહનલાલ આ વીનતી કરે છે, લેજો ઉરમાં ઉતારી
સકસલાલને સહાયનો થાજે, વીનવે તને નરનારી
કેશવ બકિત કરે તમારી—

શ્રી બહુચર

ગાયન ૧૦ રાગ પાટણના ત્રય નથી તુંજ.

શ્રી બહુચર માતા જેવી, નથી કોઈ ઉપકારી;
જોઈમે જોઈ મુરવ સારી, સાડી શોભેછે જર તારી,

વીનુતી કરે છે નરનારી, જાઉં હું તમપર જાલીહારી. શ્રી બહુચર.
 માણ હું પશુ જેવો નાદાન, શુધ મતી આપો મુજને જ્ઞાન;
 સેવક સૌ ધરે તમારું ધ્યાન, કષ્ટ માણ નાંખે નીવારી. શ્રી બહુચર.
 માણ હવે મળ્યા મને સાક્ષાત, જાગી ગઇ મુજ મનકેરી જ્ઞાત.
 નમે મળી સૌ સેવક સંજાત, ગાય ગુણ સૌ કોઇ નરનારી. ઓ.

ગાયન ૧૧ રાગ શિખરણી.

સવારે જાળા તું, તરૂણ રૂપ બપોર સમયે,
 દીવસે વૃદ્ધા તું, ત્રીગુણરૂપ ત્રીલોક ઉદયે;
 કરી શાન્તિ સઘળે, સકળ સુર હર્ષિનિજ પદકે,
 મંમાયા મારી તું, અકળ તુજ જોતીતો અવકે.

ગાયન ૧૨ રાગ શાર્દૂલ વીકિડિત

મંમાયા મુજ દુઃખ દુર કરીને, શાન્તી સદા આપજો
 સુખદાતા ગુણ ગાઉ નીલ તહાશ, બુદ્ધી સારી સ્થાપજો;
 હું પુણ્યું સંસાર સાગર વચ્ચે, કાદો તમે ધૃષ્ટરી:
 પાપો મુજ અમાપ દુર કરીને, તારો તમે દીક્ષ ધરી.
 શાન્તી તું કરનાર છે સકળની, મુકિત દેનારી ખરી;
 સાના તું કર સ્થાપજો શીરપરે, આદ્યશક્તિ બહુચરી.

ગાયન ૧૩ રાગ માઠ મેરા ગમકા તારાના.

દેવી અર્જ અમારી, લેજો સ્વીકારી સેવકને સંભાળ;
 નમે સૌ નર નારી, કષ્ટ નીવારી, શરણે તમારી સેવકને સંભાળ;
 મૂઝ માહીની માત અમારી, સંકટને કર દુર;
 ચુંચાળમાં માણ આપ ખીરાજો, અરજ લાવો હિર;
 અદો વારે અમારી, તું બળધારી, દુખ હરનારી સેવકને સંભાળ દેવી
 આ જગમાંહી આશરો તારો મહેર કરો મંમામ;

દેવી કપાળુ દયા કરીને, સેવકને થા સહાય;
 શેભે મોહનગારી સુરત સારી કંઈ નીવારી, સેવકને સંભાળ. દેવી.
 દર પુનમે સંગ મળી મા, ગુણ તમારા ગાય;
 મોહનલાલ આ વીનતી કરે છે, થાજે સૌને સહાય;
 કરે શેવા તમારી, કેશવ સારી, જાઉં બલીદારી સેવકને સંભાળ. દેવી.
ગાયન ૧૪ રાગ પદમણી નીરખીરે સોરઠની હુદમાંય.

બહુચર માવડીરે (૨) વિનતી મારી સ્વીકાર,
 મનહર સુંદર મુખડું માનું. તેજે યમ કેરી;
 તેપુર સુંદર માતુ પાયે, છમ છમ છમ કેરી.
 ભાગ્યવંત જે પ્રાણીઆ, આવે તુજ દરબાર;
 પરભવ આ ભવ પામશે, ઉત્તમ સૂખ અપાર. બહુચર.
 દર પુનમે સંગજ આવે, તુજને બજવારી;
 નીરા દીન ધ્યાન ધરે બહુચરમા, તારું મન મારી.
 દેવી દયાળી દુખ હરનારી, કરો શેવકનાં કાજ;
 શરણે સેવક આવીયા મા, રાખો સૌની લાજ. બહુચર.
 ભવ ભવ ભરક્યા બૂલથકી મા, તુજને છોડીરી;
 સહાય કરો સેવકને સધળે, દુખના હરનારી.
 સેલંકીની લાજ રાખો, તમે ગરીબ નીવાજ;
 મોહનલાલ આ વીનતી કરે છે, રાખે સૌની લાજ. બહુચર.

ગાયન ૧૫ રાગ રહી શાલી ચપા કળિ સુદિર.
 મરિયાં નામ બપુ ચીતેથી રીતેથી પ્રીતેથી મુખે આંય;
 સદા સદા મનને આનંદ થાય, લાગુ લાગુ બહુચર માને પાય.
 માથ મુજ અબર કરેજો કાય; પાપ મુજ સર્વ નાશી જાય. મા.
 શોભા આપ નીરખી સારી, જોઈ જાઉં બલદારી;

લેજો મુજ વીનતી સ્વીકારી, પુજા કરે નર નારી.

મા.

ગાયન ૧૬ રાગ ઉજ્જૈની રંડાણી આજ હાય.

બહુચરાણ નામ નીત્ય મુખ મુખ ગા;

સેવા કરીને ચીતે ધરીને સૌધુ તરીળા;

લાગ આ મળ્યો આ પ્રેમે કર પુજા.

બહુચરાણ.

કાપો જાન્યજ હે દયાળ કરે હું મળ;

પ્રેમે પુજા દીસે પુજા કરે હું સદા.

બહુચરાણ.

ગાયન ૧૭ રાગ અલખેલી અ યે માત.

આલો આલો ને ચોક ચુવાળ, માના ગુણ ગદ્યએ;

ચુલ્લો ગાદ્યે, સુખીયા થયએ, માનસરોવર નહાઇયેરે,

આપ આપના મનની વાતો, બહુચરી આગળ કહીએ;

માના.

આપ તણી શોભે આંગી સારી, મુગટ તેજ અપારરે;

ઝંઝરના ઝમકારા વાગે, ઝણુણુ કરે ઝણુકાર.

માના.

નૌતમ શોભા કુંડળ કેરી, તેજ તણો નહી પારરે;

અંગે સાડી શોભે સારી, જરી પુટાદાર.

માના.

હાથે બાણુખંધ શોભે સારા, નાકે વાળી સારરે;

અનખ મુરત મા શોભે તમારી, અખીસ જગ આધાર.

માના.

આંધળાને મા આંખજ આપો, નિરધનીયાને ધનરે;

વાંઝીયાને મા પુતળ આપો, હરો છો સૌના વિધન.

માના.

પાંગળાને મા પગજ આપો, તરણુનો મેરૂ બનાવોરે,

સણુમાં મેરૂનો વરણુ કરી દ્યો, જેવું મનમાં ચલાવો.

માના.

મોહનલાલ આ વીનતી કરે છે, પુરબો મનની આસરે;

સકરાલાલ મા સેવક તમારો. ફેશવલાલ પુજા દાસ.

માના.

ગાયન ૧૮ રાગ નાથ કેસે ગજકો બધ છોડાયેલ

બહુચર બાળી આશરો એક તમારો, સેવક જનની અર્જ સ્વીકારો.

આદ શક્તિમા જગમાં જાહેર, બાળકને નવ પાળો;

જગત જનેતા મુખે સમરીએ, સેવક પ્રતે કાંઈ ભાળો. બહુચર૦

દેવતણા કષ્ટ દુર થવાને, દૈત્યોના પ્રાણુ લીધા;

ચંડમુડને ક્ષણમા મારી, ક્ષીર દૈત્યોના પીધાં. બહુચર૦

રામ મનુષ્યને રક કરો મા, રંકને રાય જો ધારો;

વાંઝીયાને માણ પુત્ર દછને, વંશની વેલ વધારો, બહુચર૦

આંધળાને મા આંખજ આપો, પાંગળા ને પત્ર ધારો;

નીરવનીઆને ધનજ આપી, આપો મુક્તિનો બારો. બહુચર૦

ચોસક જોગણી શરણે રહે તુજ, ઝીવવા અમૃત વાણી;

હુકમ મુજબ તુજ ચાલે એતો, સાંભળી મુખની વણી. બહુચર૦

નારસીંગો તુજ પાસે ખીરાજે, હુકમ શીર ઉઠાવી.

પાપી પ્રપંચી કપટી જનને, ક્ષણમાં તે નાંખે ચાવી. બહુચર૦

સોલંકીની લગ્ન રાખી, પુત્રીનો પુત્ર બનાવ્યો,

ઘોડી તણે તે ઘોડોજ કીધો, કુત્રીનો કુત્રો બનાવ્યો. બહુચર૦

અસાદીયા ખુનીને એક ક્ષણ મા, પરચો દીધો તે ભારી

ભગત તણા હુખ દુર થવાને નિતિ મોહનની સ્વીકારી. બહુચર૦

ગાયન ૧૯ રાગ દીંડી

સુણો માણ તમો અરજ આજ મારી, કરં સેવા સદા કરજોડી તારી

કળજુગ વિશેઃઅકળ ગતિ તારી સુણો૦

આપી સુખ સર્વ કાપો કષ્ટ મારાં, આપો સુધ બુદ્ધિ બાળ જણી તારાં;

છસ ઉપર કરો મહેર મન ધારી, સુણો૦

સુખ આપી ધણાના તે કષ્ટ કાપ્યા, ધણા મનુષ્યના કોડ કાપી નાંખ્યા;

કમલ વાંઝીયાની મનની વતી ધારી, સુણો૦

સૌ સેવકને તમે આપો. દીન જાણી સર્વેના મુખ સ્થાપો!
માગે મોહનજાલ ધ્યાન તુજ ધારી. મુજોં

ગાયન ૨૦ રાગ પ્રભુ વિનતિ અમારી

માતૃ વિનતિ સ્વીકારી મન ધરજો પ્રેમ ધરી જાળપર કર ધરજો; માતૃ
સભા જનોની અદર આજો, પ્રેમ ધરીને કૃતિ ઉચરીએ;
નમીએ નમીએ તુજ પગમાં અતિ. માતૃં

જાણી દાસ, રાખો પાસ, એજ અમારી છે ઉદાસ;
મોહનજાલ આ દાસ તમારો,

કૃપા કરીને પાર ઉતારો, સરળ કરજો માણ અમ જનમારો.
સહાય સહાય થઈ સરળ કરજો, માતૃં

ગાયન ૨૧ રાગ એવીરે રંભા જાણી.

ચુંવાળવાળી અજો મુજોંને અમારી મુ'વાળ.

મનોહર સુંદીર મુખડુ માનું, દીસે મુર્ચ સમાન.

શંખલપુરમાં આપ ખીરાજો, ધરી મુગનું વાનરે, મુ'વાળ.

ગડ ગડ ગડ ગડ નોખત વાગે, ઉપર તો શરણામ.

તાલ પખાજ સદગો વાગે જય જય બહુચર માધરે, મુ'વાળ.

ચંડમુંડો મારી નાખી, કયો આપથી દુર,

તે સાંટે સૌ દેવ દાસ થઈ, રહે છે આપ હજુરે. મુ'વાળ.

હું પણ આવ્યો તારી હજુરે, શીરપર કર ર માંય;

સૌ સેવકને ભુદિ આપી, કરજો તમે સહાયરે મુ'વાળ.

સકળ દેવમાં આપ ખરા છો. આઘ શક્તિ તું એક;

વારે આવ્યાની લજ્યા રાખે એવી તારી ટેકરે, મુ'વાળ.

ગાયન ૨૨ રાગ લજન નાખેલી પ્રેમની દારો

આવે છે સંગ બહુ ભારીરે, બહુચર જાણી આવે છે સંગ બહુ ભારી
ચેતરી પુનમનો બહુ મહીમા છેરે, દરશણ કરે નરનારીરે. જ

ધોળારે ગદ્યથી આવી બીરાળ્યા, ચોક ચુંવાળ દીવ ધારીને જ.
 સોઝકીને પડછે દીધો મા, નાશીનો કીધો નર બરાશી. જ.
 નારસંગવીર મા દાસ તમારો છે, ધારો છો અગે અમચારીરે. જ.
 માનસરોવર ગંભીર આજે મા, નહાય તે થાય સુખદારીરે. જ.
 દયા કરી મા દરશન દીજોરે, બહુચરમા બસ ધારીરે. જ.
 માણ તમારૂં નામ સમરીએ. પાપો તો નાપો નીવારીરે. જ.
 અખંડ જોતમાં આપ બીરાજો છે, શોભા દીસે બહુ સારીરે. જ.
 સુખવપુરમાં આપ બીરાજો છે, કહું શું મુખે વીસતારીરે. જ.
 સૌ શેવકની શોભા વધારો મા, વીનવે તને નર નારીરે. જ.
 મોહનલાલ આ વીનતી કરે છે, કોજે અમોને ઉગારીરે. જ.

ગાયન રૂઝ રાગ નટવર વસંતનો ગરબો,

શ્રી. બહુચરાજી મુરત મન ભાવી રહી,
 ભાવી રહી મન લોભાવી રહી. શ્રી.

સાખોચો

કુંડળ કાને શોભતા, શીશ મુગટ ઝગકાર,
 નૌતમ નેપર વામતા, ગળે મુકતાનો હાર;
 બહુચરાજી માત તમો, કરો સુખદારી,
 ચરણનાં શેષ ચાહુ પ્રીતે અહીં;
 પ્રીતે અહીં મન લોભાવી રહી. શ્રી.

સાખી.

અથ સાગર સંસારમાં, આપ તણો આધાર,
 પાર ઉતારો માણ તમો, નમન કરે નર નાર;
 વીધ વીધ પ્રેમના હાર માને ચાહુરે,
 આણી મને હિમમ આપાર પૂલ રચાવુરે.

સાખી.

ધોળાગદથી ઉતરી, આઝ્યા ચોક ચુંવાળ,
પડછો દીપો સોળંકીને, જાણી નીજનો આળ;
સસ રમીએ કરી પુજા માણ તણી,
સુણી અરજ શેવકને તારને સહી;
તારને સહી મન સોજાવી રહી.

શી.

ગાયન રજ રાગ ખ્યારા બાધ વધાવુરે

પુણુ હું બહુચર માનેરે (૨) માર ચીત નીશ દીન ચઢાય.

પુ.

સંસાર સાગર અંદર આવી, હુખી રહ્યો છુ સદાય;

ધ્યાન ન રાખ્યું ધર્મ સખધે, બહુ પસ્તાવો થાય.

પુ.

જાંદગી કેર જાઝ ઝુકાવ્યું, સંસાર સાગર માંય;

હાથ જાણી માણ મને ઉગારો, તો આ જાંદગી તરાય.

પુ.

કેસર ચંદન દુલ્લ ચડાવું, ચીતે કર પુન્ય;

મહેર કરી માણ મારી કરને, ચરણ કમળ ચીત ચઢાય.

પુ.

ગાયન રપ રાગ હર હગલુ ન એકે સમજ

હરો કુમતી માણ મારી, જાણી આપ દાસ;

દુખ કાપી માણ સુખજ આપો, દુર કરો વીનાશ.

હરો.

માણ સુખ કરને કાય, પુજા કર હું સદાય;

જગતની માતા, તુ સુખ દાતા;

હે મમ માતા, સુખની આસ.

હરો.

આ બધો તારો સંસાર, સર્વને તારો આધાર,

મુણુ તુજ આતા, કર શુક ચાતા;

હે જગ માતા પુરને આશ.

હરો.

ગાયન રફ રાગ સૈયર સુખકર સંસાર

મળે બહુચર દુખ હરનાર, સાગર તરવાને,

મુરખ અમથો તુ અથડાય, ડુબી મરવાને;
ધરે આશા આયુશ તણી બહુ, કરે મીથ્યા અભીમાનરે,
ઉડી જશે તુજ પ્રાણ પલકમાં, ક્યા પડી નાદાન. ડુબી.

દીપક ઉપર પડે પતંગીયું, ધરી મને અભીમાનરે;
નીજ બળ કરતા ઝપડી મરસે, મુરખ તે હેવાન. ડુબી.

કરી અનીતી ધન મેળવ્યું, લક્ષ્મી લાખ કરેડરે;
ધર્મ લેખે પે નવ દીપ્તી, કરી ગયો દોડદોડ. ડુબી.

સંસાર સાગર સમૂદ્ર માંહી, નહી કોઇનું કોયરે;
તેથી મનડા બજ બહુચરને, સુખદાયક તે હોય. ડુબી.

મોહનલાલની અશ્વ શીખામણ, ધરજે સહ કોઇ કાનરે;
પાય મટાડશે ભવો ભવના, લાવશે તારી સાન. ડુબી.

ગાયન રૂઢ રાગ સખોથો નિજ નિજ નીતી ધર્મ

બેનો બાવ ધરીને બજીએ, બહુચર માતનેરે
ધરીએ એક ચીતેથી નીસદીન એનું ધ્યાન
માજી કુમિત કાપી કુમિત સૌને આપજોરે
સાખી.

ગુણ ગાઢ વીનતી કરે, માજી તણા દરબાર
બહુચરાજી માજી તમો, તારજો સૌ સંસાર
માજી સ્નેહ ધરીને સૌ બાળક સંબાળજોરે
હળી મળીને ગુણ સેવક સૌ ગાય— માજી

• • •
સાખી.
• • •
સુખ સ્નેહથી આવશે, માજીને દરબાર
દુખ કાપી સુખ આપશે, ચુંવાળની સરદાર
માજી સ્નેહ ધરીને સૌ બાળક સંબાળજોરે
હળીમળીને ગુણ સેવક સૌ ગાય માજી

સાખી.

કાને કુંડળ શોભતા, ગળે એકાવળ હાર
સુંદીર શોભે આપને, સાડી ખુદા દાર
માછ રોહ ધરીને સૌ બાળક સંભાળજોરે.
હળી મળીને ગુણુ સેવક સૌ ગાય

માછ

ગાયન રટ રાગ વાતનો ભરસો નથીરે
દેહનો ભરસો નથીરે એ જીવ તારા દેહનો ભરસો નથીરે
કહુ શાયુ કથીરે, એ જીવ તારા દેહનો ભરસો નથીરે

સાખી

ભુલી આ સંસારમાં, સીકને તું બટકાય
ધર્મ કર્મ સમજ્યો નહીં. અમયો તું અથડાય—દેહનો
સમ લક્ષમણુ જેવા રાજવી, છોડી ગયા રજપાટ
મીઠ્યા મોહ્યો કુંદમાં, ખોટો સવળો ઠાક—દેહનો
સમજો આ સંસારમાં, અનેક તરેહના લોક
સાચી હળી મળી આલીરે, નહીં નાવ સંજોગ—દેહનો
સમજ્યો નહીં સત સમમાં, જળ્યા નહીં જમડીસ
રાવણુ જેવા ઉડી ગયા, છવપતી દસ વીસ—દેહનો

ગાયન રટ રાગ ગરબી.

(પડવેની પણ પ્રાંત ગદમટ ભુલીરે)

હુખ બંજવ રંજન માત; આપ પધારેરે
સુખ દાયક મારી માત, અર્જ સ્વીકારેરે
નીચ બાળક વ્હણી આજ, બાવ વધારેરે
બવ પાપ તું બાળી નાખ, માત અમારેરે
સ્વીકાર ઉડી પ્રભાત, પાક ફૂલુરે

મા પ્રમ ઉપર અસવાર, ધ્યાન પરકુરે
 મા સોમવારે ચીત ચહાય, દરશણ કરવારે
 હર કુમતિ મુજ સંતાપ, નામ ઉચરવારે
 મા મંજળવારે કામ, સોના કરોછોરે,
 નીજ સેવક નાણી આપ પાપ હરોછોરે:
 મા બુધ તણો મહીમાય, અંતર ધરીએરે.
 તુજ ચરણ કમળનું ધ્યાન, નીત ઉચરીએરે,
 મા ગુરુવારે ગીત ગાય, માનુની હંતેરે:
 તમે કરો સેવકની સહાય, મળજો પ્રીતેરે,
 મા શુકરવારે આપ, શાભા શી જામીરે;
 જોઈ જોઈને મન હરખાય, કહુ સરિનામીરે.
 મા શનીવારે સુખદાય, આજ્યો આજેરે,
 મેં વાર ગણ્યા છે સાત, કર મુજ કાજેરે;
 બેનો આવેને આપણે ધેર, રમીએ રંગેરે.
 રમજુમ દધને તાલ, ફરીએ સંગેરે;
 સ્વપ્ને પુન્ય પ્રતાપ, દરશણ દેખારે,
 મા સળી સળી લાગુ પાપ, સર્જે રહેજેરે;
 મુજ હૃદય વસ્યા છે માત, રંગ રસીલારે.
 આખો પરછો આપો આપ છેલ કમીલારે;
 મા આપ તણી છે કાય, કંચન સરખીરે.
 મેં જોયું આપો આપ, નજરે નીરખીરે,
 ત્રિલોકમાં આપનું તેજ, સૌ કોઈ બાજેરે,
 નિજ જાળક સુખને આપ, મા તુજપાજેરે,
 મા, ગરબી વચ્ચરી નીત, જે કોઈ ગાતેરે;
 સાંભળજો ધરીને ચિત, વેકુંક જાતેરે.
 મા મોહનલાલ તુજદાસ, સેવા ધરજેરે;
 કરુને મુજ હરે વાસ, આવી પ્રીતેરે.

સખી નામે નવરાત્રી પુરીરે એમાં એકે નવ રહી છે અધુરીરે
પુણ્ય પ્રાપ્તિ કરી ઉચરી

બહુચર

મોહનલાલ સદા તુજ દાસરે ગાસે માનુની મરખો ખાસરે
તેનો થાશે વૈકુંઠ વીશે વાસ

બહુચર

ગાયન ૩૩ રાગ કહીયે દેહલુરે મુરખ શીખામણ નવ માતે

મન તું માનજેરે, એકદીન જાવું ખાલી હાથે
સાચું જાણુજેરે, નહીં કંઈ આવશે તુજ સાથે.

કાયા કબેવર પડીજ રહેશે, શીદ બીડે તું બાથે,

ધસી ધસીને બહુ નવરાવી, નવ આવે તુજ સાથે.

મન તું.

સગા સખધી પડીજ રહેશે, સાથે ન આવે કાચ;

નારી પ્યારી વેગળા રહેશે, અંતે એકલો હોય,

મન તું.

અનીતી કરી છીરતી મેળવી. બહુ મોટા કહેવાણા;

ધર્મ કર્મને મુકી વેગળા, હાથમાં લીધા પાણા.

મન તું.

ધ ધો કરી ધન મેળવ્યું, લક્ષ્મી લાખ કરોડ;

ધર્મમાં કામમાં પૈઈ નવ દીધી, કરી મયો દોડ દોડ,

મન તું.

સંસાર રાશર અંદર આવી, સમજ્યો નહીં કંઈ સાર;

મોહ જાળમાં ફસાઈ પડીયા, જઈશ નકેને દાર,

મન તું.

દીવા ઉપર જેમ પતંગું, પડી પડી અપડાય;

નીજ રચાયે સમજે નહીં કંઈ, લાયે દેહપર લહાય,

મન તું.

તીતર ઉપર જાળ ફરે તેમ, દેહના ઉપર કાળ.

મુરખ મનઝ એતી લઇને, કંઈ તો નજરે જાળ.

મન, તું.

સત સંગમાં સમજે નહીં કંઈ, કરે ખુબ અબીમાન;

અંત સમયમાં શું નિપજશે, તેનું ન લાવે જ્ઞાન

મન તું.

રામપુત્રની અહમ વિનતિ, જશ દિલમાં આણ;

સત્ય સમજીને ભજ બહુચરને, થાશે નહીં કહેવાણું;

મન તું.

ગાયન ૩૪ રાગ કામણ દીસે છે અલખેલા તારી આંખમાં રે
હરીગુણ ગાયા વિના, અમથા વરસ ગાળીયારે. હરીગુણ.

જુડી પ્રીતિ જુડી માયા, જુડી મોહ ભરેલી કાયા,
વિના હરીગુણ ગાયા, ભવતે આળીયારે. હરીગુણ.

કોઈની છત નવ સદાય છાજી, જેની માંડી આતસ આજી;
રાજી ધાય શું જોઈ, મંદીર માળીયારે. હરીગુણ.

જનણા મનમાં નહીં હરીને; લીધી ભુંગાઈ ઝાઝ ભરીને,
વીના દયાના દાન કરી તે, આળીયારે. હરીગુણ.

અવળા રસ્તે ઉમર આપી, મણી ચિંતામણુ બોધ નાપી;
મન મધે તે રાખી, તીખી પાળીયારે, હરીગુણ.

રાજા ધર્મની આગળ ધરસે, ત્યાં તારા પગનો ધર ધરશે;
ચડીને જન્મડા કરશે તુને, છટાળીયારે. હરીગુણ.

કાત મરણની નહીં મટવાની, જે જાગી નથી વાર જવાની;
નહીં આવે તુજ સાથે, વાલની વાળીયારે, હરીગુણ.

વસ્ત્ર તારાતો લુટીજ લેશે, લાઈ જઈ બહાર ઝટ આળી દેશે.
રામપુરી મુખ કહે છે રહેશે, રાળીયારે. હરીગુણ.

ગાયન ૩૫ ગરબી. પાવારે ગઢથી ઉતર્યા મા કાળીરે:

કોપી રહ્યા છે દોડ ઉપર કાળ,
મુરખ લે માનીં

બાંધ પાણી પહેલા તુ પાળ;
મુકી દે હેવાનીં

નથી ધડી તણો વિશ્વાસ.
મુરખ લે માનીં

આતો સ્વપ્ન જેની વાસ.
મુકી દે હેવાનીં

એજે ખોયો બોલો અવતાર;
મુરખ લે માનીં

માથે તારાં છે જામનો માર,
મુકી દે હેવાનીં

ચારી મનતું ધાયું તુજ ધુળ.
મુરખ લે માનીં

ખુબે ઉંઘમાં વખત અમુક્યુ.
મુકી દે હેવાનીં

આવ્યો ગર્ભમાં કરી કોલ.
મુરખ લે માનીં

તારાં હૈયામાં બાંધી બે તોલ,
બેતા બેતામાં આયુષ્ય ભય;

ઉડી ગાદાપણમાં તુજ લાય,
આબુ કીનારે દુખશે નાવ.

રાખ હરી બળ્યાનો લાવ,
નહી નહાયો ગોધા વરીગંગ;

નહી કયો હરીજન સંગ.

નહી ગયો તું દેવ રરથન

કેમ થાશે જગદિશ પ્રસન્ન.

તાકે ખાવા મરતનો મલ;

ધારે ચાલવામાં મનમાં કુચાલ,

રાખ હરી બળ્યામાં પ્રીત,

કહે રામપુરી તો ખચીત,

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

મુરખ લે માની૦

મુકી દે હેવાની૦

ગાયન ૩૬ રાગ લજન,

મારૂં મારૂં કરતો મુરખ ઘડી એક નવ બેઠારે

સંત સમાગમ જરા ન રાખ્યો પાપ સભામાં પેઠારે

(મારૂં મારૂં)

પાણીના પરપોટાની ભાષ આશા લાંબી કુવીરે

દાસ્ય એકમાં કુટીજ જાશે ઉમર આશા એવીરે

(મારૂં મારૂં)

શુળા ઉપર મદનું ટીપુ ચાટતા જીભ કપાસેરે

છેલાઈમાં બહુ વાંકો ચાલે અતે જમડા ખાશેરે

(મારૂં મારૂં)

હડકાએલું કુતરું નાસે બેશે નહિ તે જરીએરે

વીચયવાળો તો વળખાં મારે દુખે દુઃખને દરીએરે

(મારૂં મારૂં)

ખાખરમાં રહેનાર ખીલોડી શ્વાદ સાકરશું જાણેરે

અકરમી અમૃત શુ સમજે મરે ખેત્રી તે પાણેરે

(મારૂં મારૂં)

કલાલના ધર ફેર ઉઠર દારૂપીને ડાલેરે

મારી અપારો ઝાલ્યો મનીએ તરત ઠાળવું ફાલેરે

(મારૂં મારૂં)

રણુખારામાં રહેતો પ્રાણી જળ મીઠું બોધ મેંભારે	
આપ સ્વાર્થે પીવા જતા પ્રાણુ પોતાનો ખોયોરે	(મારૂં મારૂં)
કાયા ઉપર કાળ ભમેછે તરત પકડી જશેરે	
રહેશે મનના ધાર્યા મનમાં પછી જીવ પસ્તાશેરે	(મારૂં મારૂં)
આવ્યો ક્યાંથી ક્યાં જવાનો કરત પાસ તું તેનોરે	
શોધી લેતું સત ગુરૂ તારો ઉકેલ પડશે એનોરે	(મારૂં મારૂં)
મુજ પડે નહિ સોમણુ તેલે વણુ દીવે અધાદુરે	
જાન પીના બહુ ગોથા ખાધાં મુક્યું ન તારૂં મારૂં	(મારૂં મારૂં)
જાત્રા થઈને પંચાત કીધી નીર્મળ નજર નાવીરે	
પાંદે વાંટ લડતો ફરીએ ફોગટ ફળેતી શરીરે	(મારૂં મારૂં)
કરી કાગડે કાશી યાત્રા વીરટા રૂઢી ગઈ વહાલીરે	
આનં પુછડી સો વરસે કાઠી અતે વાંકા બાળીરે	(મારૂં મારૂં)
ગમપુરીની અલપ વીનતી સૌ કોઈ ધરજે કાનેરે	
ધરો ધ્યાન સૌ હરી ચરણુનું તેથી મન મુજ માનેરે	(મારૂં મારૂં)

ગાયન ૩૭ રાગ જમકા અજબ તાલા બે

મન તું શું કરવા આધડે, જાન ગમ ગુરૂ વિના નવ પડે	
ખેવડીઆતી ખોજ કરા નહિ ખેડા નહિ નાવડે	
તુમકું લઈને તરવા જતા, મધ ફરીએ આધડે	જાન
જાણ્યા વગર વાદીની વીધ્યા, લાથ ઘાલ્યો રાકડે	
મણી મેળવતાં શણી મળે તો, ઉછળીને આભડે	જાન
ગુરૂ મળ્યા વિન જાન કળાનો, તાળ ચુકે તાકડે	
જનમે નહિ કાંઈ રાગ રંગમાં, ઉટ પેડે આરડે	જાન
અબ્યાસ ક્યાં વિન અખાડમાં, દેમ મલતી વડે	
દાષ પચમાં કંઈ નવ સમજે, લાતમ લાતા લડે	જાન
સલાવટનો શીશ અયો નહિ, વીના ચોર થાપડે	
દે ઔપધ ઉસ્તાદ વિનાતો, શરીર આખું સડે	જાન
કથા મુણવા ઘાંટ ઘડે પણુ વીચારી પાછા પડે	
પરતારી પર ધનને દેખતાં, ચીત અડે આકડે	જાન

રામપુરીની વાણી વહેલી, ધ્યાન વચ્ચે જો નરે
ધ્યાન ધરે જો હરી ચરણનું, પાપ બધું રખડે

ગાન

ગાયન ૩૮ રાગ સદર.

ગાનમાં જોની સુરતા ગજો, બજનથી પાપ બધા પરજો

રામનામ ઘંટીની અંદર, દોશબીતર ના દજો

શુરતી સમ્રતી જોને વિચારી, શુકમણા આવીને બજો

બજન

ખલક કરે સૌ ખેતીવાડી, ખબર પડે નીજ ખજો

રામ નામનું ધન સંગરેતો, કર્મ આવીને બજો

બજન

લીલા સૂકા લાકડા સૌ, પવન મધે પરજો

પાપંકર મનાહરી પ્રતાપે, આવી એમાં બજો

બજન

હરી જન સૌ હરી જનોને, માન મુકીને મજો

પ્રાણ રૂપ તણો, નીજ આનંદ, મનમાં માંડી ઉઠજો

બજન

રાગો અકડતા અંતરમાંથી, સતસંગે ચીત બજો

મુખદાઢ સત તણી શીખામણ, ધ્યાન ધરી સાંભજો

બજન

હરતા હરતા મનની અંદર, રામ નામ ધન રજો

રામપુરીની માન વીનતી, તો મનની મમતા ટજો

બજન

ગાયન ૩૯ રાગ ગરબી સીતાજીના મહીના.

હરી નામ સેવાના હુશિયા, સુધીમાં હરીજન;

ખાઈ જાણે શું ખરખીરને, ઉઘટે ઉઘરડે મન.

હરીનામ

મોતીને કાગડો શું કરે, ખાય મોતી મરાજ;

પાડાને પાનના ખીજા શાં, સોધે પાડો મરાજ.

હરીનાથ

આંધળો સમજે શું આરશી, જાણે જાણ્યા સમાન;

એહરો આગળ સંખ નાદશું, નહીં ઉઘાડે કાન.

હરીનામ

જેંગાને બમરે જોળવી, જતાવ્યો બધો બાગ;

જોતાં બગીચાના ઝાડને, જોયો વીણાનો બાગ.

હરીનામ

સમજે નહિ સ્વાન સંપમાં, ધણો દેતાં ઉપદેશ;

ગજરે જાતીલાને દેખીને, મનમાં લાવે દેશ.

હરીનામ

ભોજન અનના શા ઉંટને, રીઝે ઝાંખરો જોઈ;	હરીનામ
વગમી ઇતડી અડાંણમાં, પીસે દુધ મેલી સોષ.	હરીનામ
છછે પુરઘાતન ફાતડો, મળે એક નહીં ઇલાજ;	હરીનામ
કાળા તે રંગની કામળને, ચડે રંગ નહીં સાજ	હરીનામ
નીરતં ખારાની માંછલી, મીઠા નીર મરી જાય	હરીનામ
કુતર ખીરને ખાય તો, ઉલટી આર્થીલી થાય	હરીનામ
અરીજો રહેનાર પ્રએલનું. થાસે ગોળથી મડોત	હરીનામ
પાણી મળે ને જવાસાને, સુકાય થડ ડાળાં સોત	હરીનામ
આખા સદી ફરી ચલુને, સુરજ ઉગે મુખ થાય	હરીનામ
સદીમાં ઉલટ અભાગીયા. દીવસે એને ન દેખાય	હરીનામ
ખાય સાકરને સૌ જનો, સુંદીર કરવા કાય	હરીનામ
કાંકરો ખરજો ખાય તો, જોખમ જીવનુ થાય	હરીનામ
રામપુરી કેરા દાખલા, સમજો મનમાં સુગળ	હરીનામ
અલ્પ મતીથી આરાધીયા, કામા માગુ સુગળ	હરીનામ

ગાયન ૪૦ રાગ સદર

સાચી પ્રગટે ને પ્રીતડી, સહેજે બેટે ભગવંત	સાચી પ્રગટે
એવા સંત આ જગતમાં, કોઈ વીરજા અનંત	સાચી પ્રગટે
ચાતક આહત મેહને, બાંધી તનાથી પ્યાર	સાચી પ્રગટે
અદ્રમા ધ્યાન ચકોરનું, એથી ખાય અગાર	સાચી પ્રગટે
પખી હરી અલકેરા હૈયાનો, જીવો લાકડાથી બાય	સાચી પ્રગટે
પ્રાણુ જતા પણુ નવ મુકે, ન ધરે ધરણી ઉપર પાંચ	સાચી પ્રગટે
મનહુ બંધાણું દીવા જોતમાં, પ્રેમી જીઓ પતંગ,	સાચી પ્રગટે
રેખાએ તે પણુ નવ રહે, બાળે પોતાનું અંગ.	સાચી પ્રગટે
સાંભળી નવેશાના શબ્દને, મુકે ચરવા નીસાન,	સાચી પ્રગટે
મોહ્યા તે નાદમા મૃગજા, ભુલ્યા શરીરનું બાન.	સાચી પ્રગટે
સતિ પતિ તણું સંગ મા, બાળે આપ શરીર;	સાચી પ્રગટે
કોડે શુરો સંયામમાં, મેલે પોતાનું શીર,	સાચી પ્રગટે

અમરો કમળ કરે ભોગીયો, ખુવે પ્રેમે તો પ્રાણુ.

સ્વમા રામપુરી તણી, વાંચો પ્રીતિએ ધાણુ

સાચી પ્રગટે.

ગાયન ૪૧ જમકા અજબ તડાકાએ.

કાયા કારમીરે, આતો કાચ તણો છે કુપો;

નહી રહે જાળવીરે, ચાલ્યા ગયા કમકતો લુપો,

હસી હસીને વાત કરેશું, ઘડીમાં બગડે પીડી.

દીડી દીડી કંઈકેની દીડી ચડપ આવી ગઈ ચીડી.

કાયા.

માત તાત જાણે પુત્ર હમારો, થાય નીરાદીન મોટો;

મોત આવશે નજીક એકદીન, થશે ખેત બાધ મોટો.

કાયા.

બાધ ખોલે બંધવ અમારો, જીવો ભવ ભવ જોડી;

આવી અચાનક કાળ પકડશે, તરત નાખશે તોડી.

કાયા.

નારી જાણે સ્વમી મારો, અમર જીવો અવિનાશી;

દીન એક ઝડીયાં તરત ઉતરશે, કાળ કરશે ઉદારી.

કાયા.

અંગ સોળ શણગાર સજીને, મન માંડી બહુ રીઝો;

લાલ વેરાગણુ એક દીન બલવું, વેરા બદલવો બીજો,

કાયા.

મુખડુ દેખો લઈ દર્પણમાં, જમની સમજો સહેમાં.

કાળ કરશે એકદીન કળાહળ, ઝડપ મુત્તાડે એલમાં.

કાયા.

ધરમાર સંસાર તજીને, જાવું એકદીન મેલી;

રામપુરી કહે હરી વીના તુમ, નથી કોઈ હવે એલી.

કાયા.

ગાયન ૪૨ રાગ વીરા વહેલા આવજો.

વસ્તુ વીરા વિચારીને લીજીએ, જેથી પરમારથ કંઈ થાય.

રૂપેન ન રીઝાય, એવાં ગુણુને ન શોધીએ.

કેશર જેવા, ઈંદ્રવરણા ઓપતા;

તેને આખેથી ઝેર સમજાય. રૂપે ન રીઝાય.

એવા.

દેખ્યું આંકડાનું દુધ કિજણુ,

પ્રાણુ પીધાં થકી છુટી જાય, રૂપે ન રીઝાય.

એવા.

જોઈ થાંડી છાયા ક્યો સાથરો,

ઘડ્યો મેળોને મળીયું મસાણુ, રૂપે ન રીઝાય.	એવા,
મોટી ધણી મહેનતે કરી ઘોડલી	એવા.
દીસે પંચ કલ્યાણની જોડ, રૂપે ન રીઝાય,	
મળ્યો પરદેશી કોઈ પારખું;	એવા.
બોળો બતાવી ચોરાશી ખોડ. રૂપે ન રીઝાય	એવા.
મળી રસ્તામાં સોનાની સાંકળી;	એવા.
સરસે આથી કાઠે માઠે અર્ધ, રૂપે ન રીઝાય.	એવા.
પ્રાણુ સાથે જતન કરી જાળવી.	એવા.
જોતા તાલી પીતળ થયું તર્ત રૂપે ન રીઝાય,	એવા.
પંખી અજાણ્યાં જઈ બેઠા આકડે,	એવા.
જોઈ કેરીઓને વસીયા છે વાસ, રૂપે ન રીઝાય.	એવા.
બરી પાંચ પખવાડીએ ચાંચડી,	એવા.
દેખી ટુરને પામીઆ ત્રાસ, રૂપે ન રીઝાય.	એવા.
ફરે કમક દોંગા ધન ધુતવા,	એવા.
સીંગ સંતોડના કરી કર્મ, રૂપે ન રીઝાય,	એવા.
જાણી હંસ પુજા કરી હેતમાં,	એવા.
મેઘ્યો આગળ મોતીનો ચાળ, રૂપે ન રીઝાય,	એવા.
મન મધે માછલડીની ઝંખના,	એવા.
ચટવર તાણા બગલાના ચાળા; રૂપે ન રીઝાય.	એવા.
રામપુરીની રચના વાંચજો,	એવા.
કોઈ રૂપે ન મહોશો બાધ થસો દુખદામ.	એવા.

ગાયન ૪૩ રાગ સારદુલ્લવિ કિડીત.

જેળો દક્ષ બદમ સેતુતરંગી, અકોટ સીતાકળ, . .
 આરેક પીંડ અમ્બુર આંખા ખીરણી, અંજર મીઠા ફલ.
 સંત્રા રામફલંચ દાડમ લીંબુ, ચીકટ કાળુ કલં
 રનસ એરડ પેપધચ ફોપનીસ આરોગો માજી ફલં.

ગાયન ૪૪ રાગ ઉદમાં પું દીલ સાથ.

માતાજીનો થાળ.

આરોગો મુંજમાત, બહુચરા આરોગો મુંજ માત,
થાળ ભર્યો ઘણેરી જાત, બહુચરા આરોગો મુંજમાત.

ચટણી સારી, કીધી છે ભારી, લીલા મરચા કેરી ચટણી ખનાવી;
કોથભીર અખરખ માંચ સમાવી. ટોપડું દુદીનું ગરુ છે આવી,
ખટાસ મીઠાઈસે લજત આવી; થાળ ભર્યો ઘણેરી જાત. બહુચરા
શાકતો આવ્યા, માછ મન ભાવ્યા, સકરીયાયા સુરણ મેથીની ભાછ;
કઢોડાં કઢોળુ તાંદળીયાંની ભાછ, ખટાકા પરવર લુણીની ભાછ;
દુધી કારેલા પુવાડની ભાછ, થાળ ભર્યો પ્રેમ સંગાત, બહુચરા
મુંકા સાગ આવે માછ મન ભાવે, વાલ વટાણા ચણા વંચરાવ્યા;
મગ ચોળા માછ મન ભાવ્યા, સુદીર મઠ અડદ ખનાવ્યા,
તરેહ તરેહના મસાલા સમાવ્યા; તમે સ્વીકારજો સાક્ષાત. બહુચરા
પાપડ આવ્યા માછ મન ભાવ્યા, મઠ તણા તો મહીયા પાપડ.
ચોળા તણા બહુ સુંદીર પાપડ, અડદ મગ કેરા છે પાપડ;
ચોળા તણા બહુ સારા પાપડ, તમે સ્વીકારજો બલી જાત. બહુચરા
અથાણા આવ્યા, માછ મન ભાવ્યા ખાટું મીઠું કેરીનું અથાણું,
કરોદ કેરા ગાલરનું અથાણું, મરચા લીંબુનું સાઈ અથાણું;
ખીસાં ગુદા પપૈનું અથાણું, તમે સ્વીકારજો બલી જાત. બહુચરા
બજ્યાં આવ્યાં, માછ મન ભાવ્યાં, કેળા કોહળાં વંચાકના બજ્યાં;
સુરણ મેથી ખટાકાના બજ્યાં, સકરીયા ગલકા દુધીના બજ્યાં;
અખવીના પાંદડાં તુરીયાના બજ્યાં, થાળ ભર્યો પ્રેમસંગાત. બહુચરા
લાડુ ખીર સાવ્યા, માછ મન ભાવ્યા, મોતીચુર મગદળીયા લાડુ;
સકરપારાના તળીયા લાડુ, લાકડરી કણસર્યા લાડુ;
ચુરમા સોજ તણા ખુબ લાડુ, તમે સ્વીકારજો, બલીજાત. બહુચરા
પાક ખીરસાવ્યા, માછ મન ભાવ્યા, અમૃતપાકની મીઠાસ સારી;
ગુલાબપાક તેના થકી ભારી, ટોપરાપાકની ખુબી છે ન્યારી;
દેશરપાકે લજત વધારી, થાળ ભર્યો પ્રેમ સંગાત. બહુચરા
મીઠાઈઓ આવી, માછ મન ભાવી, ખરશી પેંડા જલેખી બહુ સારી;

મુતરદેહીની જોડે છે ધારી, મુશાળ જાંબુની ખુખી છે ન્યારી;
 મેથુક સ્વાદ લાગે સુખકારી, થાળ ભર્યો પ્રેમ સંગાત બહુચરાં
 પકવાન આવે, માણ મન ભાવે, પુરી કચોરી બદામનો હલવો;
 બાસુદી સીખડ દુધીનો હલવો, માલપુવા સાથે સોજનો હલવો;
 દુધપાક તથા મહીમનો હલવો, થાળ ભર્યો પ્રેમ સંગાત બહુચરાં
 દાળ ભાત આવ્યાં, માણ મન ભાવ્યાં, છુટી દાળ વધારેલો ભાત;
 આરોગો માણ પ્રેમ સંગાત, ફઢી વધારી લાવ્યો સાક્ષાત;
 બુદ્ધચુકની મારી માણ માત, તમો સ્વીકારજો ભાત ભાત બહુચરાં
 આરોગો માણ. થઈ મન રાણ, સેવક જન સૌ થાળ ધરાવે;
 સકરાગ્રાલ સદા ગુણ ગાવે, કેશવગ્રાલ બજે તુને ભાવે;
 અંતર ધ્યાન તાર તો લગાવે, મોહનગ્રાલ જોડે તને હાથ. બહુચરાં

આરતી ૪૫.

જય દેવી જય દેવી જય બહુચર બાળી, મા જય બહુચર બાળી,
 જોયા નજરે નીહાળી (૨) ધોળાગઢવાળી. જયદેવી.
 એક હાથમાં ત્રીશુળ ખીરાજે, બીજો ખપર ધારી; મા ખીજે.
 ત્રીજા હાથમાં ચક્ર (૨) ચોથે ખડક ધારી. જયદેવી.
 ચંડમુંડના મારણ કાજે, પ્રગટ થયા પોતે; મા પ્રગટ.
 રૂંધીર દેત્યોના પીધા (૨) અખંડ તુજ જોતે. જયદેવી.
 સોલકીની લાજ રાખી, જાણી નીજ દાસે; મા જાણી.
 સેવક જન સૌ વીનવે (૨) પુરજો અમ આસે. જયદેવી.
 આરાસુરમાં અંબા ખીરાજે, પાવાગઢ કાળી; મા પાવાગઢ.
 દક્ષીણમાં ભવાની તુજજન (૨) જય બહુચર બાળી. જયદેવી.
 અગ ઉપર અસવારી, માણ આપ લાગી સોભે; માણ આપ.
 જોઈને જાડે મલીહારી (૨) મનડા મુજ સોભે. જયદેવી.
 ધોળાગઢથી જિતરી, મા સુવાળમાં આવ્યાં; મા સુવાળ.
 પ્રગટ પડજો દહને (૨) સુખડા દરસાવ્યાં. જયદેવી.
 મોહનલાલની વીનતી, ઉર વીશે ધારો; મા ઉર વીશે.
 સકરો તુજને વીનવે (૨) કેશવ દાસ છે વારો. જયદેવી.

અમરકાંઠી આશ્રય આપનાર મહત્થેના નામ.

છલે મીરજપુર

- ૫ મોઢ રણુજોડ હરીભાઈ
૧ ધાંચી રણુજોડ પાનાચંદ

છલે ઠાણુપુર.

- ૧૦૧ અમાર પીતાંબર પરસોતમ
૫૦ ધાંચી શીયા નથુ
૨૫ કદોઈ અચરતલાલ મોહલાલ
૨૫ પટેલ આતમારામ ત્રીકમદાસ
૨૫ પટેલ શંભુલાલ મહીપતરામ
૨૫ કદોઈ પરભુદાસ નદરામ
૨૫ કડીયા સકરા મગન
૨૦ કદોઈ મોહલાલ નથુ
૧૫ સલાહ બીખાભાઈ મોહનલાલ
૧૦ કડીયા મણીલાલ બેચર
૧૦ કડીયા છેલ નથુ છોટાલાલ
૧૦ રામી અમરતલાલ દોસત
૧૦ ધાંચી ચુનીલાલ અંબારામ
૧૦ અમાર રણુજોડ દલપત
૧૦ ધાંચી મોતીલાલ સોમચંદ
૧૦ ધાંચી પરસોતમ મગનલાલ.બાદ.
૧૦ અમાર જમનાદાસ સોકળચંદ
૬ કડીયા વાડીલાલ જીવરામ
૫ બાલણુ ગટારદાસ નારાયણદાસ
૫ બાલણુ મણીલાલ રણુજોડરામ
૫ પટેલ કુમલ મોહન
૫ રાવત જેસીમ રણુજોડ
૫ ખાત્રી ખેમચંદ રામચંદ

- ૫ ધાંચી રણુજોડ મોહન
૫ ખાત્રી ઘેલાભાઈ મોતીલાલ
૫ કડીયા કેશવલાલ મગન
૫ કડીયા બાપાલાલ ભવાન
૨ ધાંચી જગવાન મોતી
૧ શા માણેકલાલ મગનલાલ
૧ ધાંચી કેશવલાલ જગન
૧ ધાંચી વલ્લભ બાદવજી
૧ ધાંચી બલાખી મુળજી
૧ ખાત્રી વાડીલાલ જેઠા
૧ ધાંચી મગન અંબારામ
૧ બાવસાર જમનલાલ માનચંદ
૧ ધાંચી મણીલાલ અમરતલાલ
૧ ધાંચી નાનાલાલ નથુ
૧ કાત્રી છોટાલાલ હરીલાલ
૧ તખેળી બખતાર
૧ બાવસાર ત્રીભોવન મોતી
૧ કદોઈ જમનાદાસ મુળજી
૧ પટેલ રામદાસ બલાખીદાસ
૫ બાવસાર સકરા મગન

છલે દરીયાપુર.

- ૫૦ પટેલ મણીલાલ મગલ
૩૫ ધાંચી બાપાલાલ ભોળાનાથ
૫ પટેલ. મીરજરલાલ શીવલાલ
૧ ધાંચી ઓધમજી મોતી
૧ પટેલ નાથલાલ રવીચંદ

છલે લુખાસાવાડ

૧ દડીયા જીવરામ દેવજી
જીલે દીક્ષીદરવાજે.

૩૦ ધાંચી બાલચંદ્ર મોવીંદ

૨૫ ધાંચી મનસુખ લલુ

૨ ધાંચી નાનશા હરજીવન

૧ પટેલ. ધશ્વર જેઠા

૧ ધાંચી કનકયાલાલા

જીલે શાહપુર

૧ ધાંચી ગીરધર હરજીવન

૫ ધાંચી મધવજી પાનચંદ

૧ ધાંચી હરીવલ્લભ લાલજી

૧ ધાંચી મોતીલાલ પરજી

૧ ધાંચી મોતીલાલ છોટાલાલ

૫ ધાંચી ગણુપત મગન

જીલે રતનપોળ મધે દુધનો
સચો.

૧૦ પટેલ કેશવલાલ માહાસુખ

૧ બારોટ જેઠાં દંડિજી

૧ બારોટ ધશ્વર જેસીંગ

૧ બારોટ નારણ જેસીંગ

૧ બારોટ કુબેરદાસ ધરમદાસ

જીલે સાંકડી શેરી

૫૦ ચોકસી મણીલાલ છગનલાલ

૧ ધાંચી હરીલાલ છગનલાલ

૫ ધાંચી છોટાલાલ દલસુખ

૧ ધાંચી દલપત પનાચંદ

જીલે પાનકોરને નાંકે.

૨૫ ધાંચી કચરાંભાઈ હીરાચંદ

૧૦ ધાંચી ચુનીલાલ બલાખી

૧૦ ધાંચી હરજીવન મોતી

૫ રંગપુત કુલસીંગ મોવીંદસીંગ

૧ શા મગનલાલ દામોદરદાસ

જીલે શાક બજારથી માંડવી
ની પોળ.

૫ ધાંચી કેશવલાલ કુબેરદાસ

૫ શા હીરાચંદ લાલચંદ.

જીલે બજાર રીચીરોડ

૧૦ ધાંચી ગણુપત જેઠા

૫ શા ભીખાભાઈ નગીનદાસ.

૫ ધાંચી અમરતલાલ નારણદાસ.

૨ ચુ. ધાંચી મોતીલાલ વલ્લભરામ

૨ શા. કેશવલાલ હીરાચંદ.

૧ ધાંચી મોતીલાલ જેઠા

૧ શા. શકર તલકચંદ બેહરો.

જમાલપર

૫ ધાંચી છોટાલાલ નથુ

જીલે આસ્તોડીયા

૫૦ ધાંચી ચમનલાલ મગનલાલ

૨૫ ધાંચી બલાખી ભગવાન.

૧૦ ધાંચી હજી ભગવાન

૨ ધાંચી પરસોતમ કેશવલાલ

૧ બની વિશ્વનાથ ધશ્વર

૧ શા પરસોતમ સાંકળચંદ

જીલે સારંગપુર

૮ ખમાર ભોગીલાલ બાપાલાલ

ધીકાંટા

૨ ધાંચી પરસોતમ રણજી.

જાહેર ખબર.

શ્રી બહુચરાણ વિજય તથા શ્રી લેન રત્નમણી વિજે
ડીએ નીચેના સરનામે મળશે.

અમદાવાદ કાળુપુર બહેરી પોળ કાયતવાડ મધે શ્રી
મણીના કર્તા સ્વામી રામપુરી ઉદ્યોગપુરીને ત્યાંથી.

કાળુપુર ચકલામાં હુપેલવાળાની પોળ સામે ધાંચી
મગનલાલને ત્યાંથી મળશે.

કાળુપુર બહેરી પોળ કાયતવાડમાં કડીઆની ખડકી અંદર ક
ડીઆ સકરાલાલ ભગવાનને ત્યાંથી મળશે.

સર્વ સદ્મહસ્થોને ખબર આપવામાં આવે છે કે થોડા દિવસ
બાદ અમારા તરફથી આર વ્યતની ચોપડીઓ બહાર પાડવામાં આવશે
તેના નામ નીચે મુજબ —

શ્રી સોજાંઈ વિજય નાટક

કનકે સુંદરી નાટક.

બહુચરાણ વિજય ભાગ ૨ ખીન્ને.

વિચાર તરંગ.

એ ચોપડીઓમાં સર્વે સદ્મહસ્થો અમોને આશરો આપ
જોવી આશા છે.

અમારા શીકા શીવાય કોઈએ ચોપડી લેવી નહીં.

કાળુપુર બહેરી પોળમાં કાયતવાડ કડીઆની ખડકી સામે.